

Fülöp Irén

Ez Irén nővérem [Fülöp Irén]. Kolozsváron készült a kép, 1932-ben. Irén Nagybányán született 1904-ben. Nagyon okos volt. Elvégezte a gimnáziumot is, mindannyian tanultunk, de ez a lány egész egyszerűen rendkívüli volt. Autodidakta volt, egyfolytában olvasott, csodálatra méltó általános műveltsége volt, olyan dolgokról beszélt, amiket egyetemest végzett emberek sem tudtak, és mindezt csak a könyvekből, no meg a tudásvágyából. Ha más környezetben élt volna, vagy más lehetőségek között, azt hiszem, hogy legalábbis kutató lett volna belőle. Különleges jelleme volt, hasonlított édesanyámra, határozott volt, tudta, mit tesz. Tiszteltem is őt, az ő véleménye számított a leginkább, minthogy okos volt, születésétől nagyon értelmes. És szegénynek nem volt

szerencséje az életben, neki sem, azzal házasodott össze, akivel nem kellett volna. És valóban bosszút állt a sors, mert nem tudtak együtt élni, egy nála sokkal alacsonyabb szintű ember volt, nem tudtak összecsiszolódní. Nem veszekedtek, ő nagyon értelmes volt, és azt mondta, 'Figyelj ide, ember, nem tudunk szót érteni, nem gondolkodunk egyformán, miért gyötörjük egymást?' A férfi gazdag volt, volt neki mindene, csak éppen megfelelő intelligenciája nem volt. És elváltak. Aztán Irén beköltözött Kolozsvárra, Margit nénéknél lakott, munkába állt, eltartotta magát. Úgy esett, hogy a nővéreim, Irén és Margit, ugyanabban a lágerben voltak. Irénről és Margitról egy magyarnádasi lány mesélt, aki visszatért, akit e két nővéremmel egy helyre deportáltak. Volt egy hajó, ami munkára vitt lányokat a balti államokba, Észtországba vagy Lettországba, nem tudom pontosan. Németországnak voltak valamiféle kapcsolatai, és aki akart önkéntesen odamenni a lágerből, elvitték. És a nővéreim, ahogy az a lány mesélte, azt gondolták, hogy hátha ott jobb lesz, és szegények fölszálltak, és ez a hajó, mint a Titanic? [elsüllyedt].